

кы-тѣ сѣ, скроены коварно отъ злобѣхъ ом-
ражъ за да обезчестятъ С-го Ат. Слѣдъ
това като сѣ доказа вече, невинность-та мѣ,
кротко и любезно го испроводиѣхъ при царѣ.
Царь-тѣ като сѣ научи, че отъ зависть
камъ Атанасіа лъгали сѣ го сѣкакъ, тосѣ
часъ отписа до сѣбора-тѣ и заповѣда да
сѣ върне на прѣстола си. Изъ догдѣто А-
танасій отсѣтствѣваше изъ сѣбора и, въ
то врѣма, кога-то отиваше при царѣ, го-
рѣченый-тѣ еретикъ Евсевій, сѣ дрѣга-
ры-тѣ сѣ наедно, сполѣчи да оправдае Аріа за
да сѣ прійме пакъ въ черковно-то общество.
А отъ дрѣгъ стѣрѣхъ царь-тѣ испроводи
Атанасіа да сѣ отиде сѣ миромъ въ Алек-
сандріѣ и да сѣдне на прѣстола си, като
мѣ даде и писма, сѣ кои опровергаваше всич-
кы-тѣ клеветы, направены отъ неговы-тѣ
злосторницы.

Като сѣдѣше Атанасій на прѣстола, и като
сѣ ходѣше веч' и Аріѣ свободно въ сѣщій
градъ, много смѣщеніа и крамолы сѣ пов-
дигахъ въ народа. Св. Ат. никакъ неможѣ-
ше да търпи смѣщеніа-та, кой не само въ
града Александріѣ сѣ повдигахъ, изъ и по